

Sygn. akt II CSK 105/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. M., K. M.,
M. M. i P. M.
przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu z siedzibą
w Warszawie
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 września 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 19 października 2012 r.,

odrzuca skargę kasacyjną pozwanego.

UZASADNIENIE

W dniu 2 czerwca 2011 r. wpłynęły do Sądu Rejonowego w W. oddzielne pozwy K. M., P. M., M. M. i A. M. przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu z siedzibą w Warszawie o zapłatę, na rzecz każdego z powodów, kwoty 21 000 zł tytułem zadośćuczynienia. Sąd Rejonowy połączył wszystkie te sprawy do łącznego rozpoznania, a następnie – wyrokiem łącznym z dnia 28 czerwca 2011 r. – zasądził od pozwanego na rzecz K. M., P. M. i M. M. po 21 000 zł oraz na rzecz A. M. 7 000 zł tytułem zadośćuczynienia, oddalając powództwo A. M. w pozostałej części.

Apelację pozwanego od tego wyroku, Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 19 października 2012 r. oddalił.

Pozwany wnosząc skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego wskazał jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 70.000 złotych, to jest kwotę zasądzoną łącznie na rzecz wszystkich powodów. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwaloną wykładnią art. 398² § 1 k.p.c., w razie połączenia - na podstawie art. 219 k.p.c. - kilku odrębnych spraw do łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia w każdej z tych spraw. Oznacza to, że połączenie czterech spraw o zadośćuczynienie do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcie o zgłoszonych w nich roszczenia jednym wyrokiem, nie czyni skargi kasacyjnej dopuszczalną, jeżeli wartość przedmiotu sporu (i zaskarżenia) w każdej z tych spraw jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.; por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 sierpnia 2000 r., IV CKN 1164/00, niepubl; z dnia 15 lutego 2008 r., I CZ 148/07, niepubl; z dnia 28 lutego 2013 r., IV CSK 719/12, niepubl.).

W rozpoznawanym przypadku, w każdej z połączonych do wspólnego rozpoznania spraw, wartość przedmiotu sporu, a następnie zaskarżenia, była niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Skarga kasacyjna w każdej z połączonych spraw była zatem niedopuszczalna, a w związku z tym niedopuszczalna jest także od wyroku Sądu Okręgowego, którym te sprawy łącznie rozstrzygnięto.

Z przedstawionej przeto przyczyny orzeczono, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).